

[Gerda Møller.]

langt igen til at få ændret befolkningens indstilling til både hygiejne og renlighed, og hvis vi skal nå længere, må vi nok tage fat på problemerne allerede i skolen, hvor børnene må lære at forstå, at også de har et medansvar for det miljø, vi lever i. På den måde kunne vi måske få taget et stort skridt henimod at opdrage folk til ikke at være så efterladende og ligegyldige, som mange er, når det gælder tilsvining af vore gader, veje, anlæg, strande, offentlige trafikmidler osv. med affald af enhver art fra papir til cigaretter, ispinde, flasker og meget andet. Men det vil også være nødvendigt med en uddannelse af ingeniører og teknikere, der kan tage sig af hele den tekniske side. Nu hørte vi indenrigsministeren nævne den nye gren, der er taget fat på inden for det matematisk-naturvidenskabelige fakultet, og vi kan da også glæde os over, at man nylig inden for civilingeniøruddannelsen har taget fat på at uddanne specielle forureningsingeniører.

Forslaget tilsigter også en omlægning af administrationen og oprettelse af et nyt direktorat, der skal sortere under ét ministerium. Den tanke kan vi ikke umiddelbart gå ind for i den konservative folketingsgruppe, fordi vi mener, at et direktorat kan have vanskeligt ved at formidle samarbejdet imellem de implicerede ministerier og altså tvært imod at fremme koordineringen vil gøre den vanskeligere. Her ønsker vi at afvente et udspil fra forureningsrådet.

Vi kan derimod gå helt ind for tanken om ensartede landsomfattende sundhedsregler og forskrifter til afløsning af de nuværende lokale sundhedsvedtægter. Det må være vigtigt, at afgørelserne hviler på den størst mulige sagkundskab, og den kan bedst etableres, hvis man bygger på de i forslaget nævnte amtssundhedskommissioner.

Der tales så meget om, hvad det vil koste, og vi ved, at det vil koste mange penge. Det kan godt lyde foruroligende, men på den anden side ved vi jo ikke, hvad det vil koste ikke at foretage sig noget. Det kan være store værdier, først og fremmest menneskelige, der kommer til at stå på spil. Der ligger nogen opmuntring, synes jeg, i de resultater, man har fra Göteborg og fra London, og det skal da også siges, at initiativerne ikke alene skal tages af regeringen, de skal også tages

af virksomhederne, af enkeltmand. Jeg synes, man her må glæde sig over, at der fra flere og flere virksomheders side gøres, hvad der kan gøres for at undgå forurening, og at enkelte virksomheder og personer allerede er gået aktivt ind i bekæmpelsen af forureningen. Forhåbentlig er den dag ikke fjern, hvor stort set alt affald kan bruges igen og tjene et nyttigt formål. Det vil reducere omkostningerne, og den side af sagen må også tages med i betragtning, hvis vor industri stadig skal være konkurrencedygtig.

Til allersidst og ikke mindst skal vi jo ikke gøre arbejdet helt alene. Både af økonomiske og af forskningsmæssige grunde er det nødvendigt at samarbejde både på nordisk og på internationalt plan, og det finder jo allerede i dag sted mellem bl. a. Nordisk Råd, OECD, NATO, Europarådet osv. Det vil spare os for både overlappning og dobbeltarbejde, og det kan nok være nødvendigt i et arbejde af så omfattende rækkevidde og betydning.

Niels Jørgen Nielsen: Allerede i den forureningsdebat, vi havde her i tinget i fjor, kom det stærkt frem, at der er bred politisk enighed om nødvendigheden af en lovgivning, der sigter på at forhindre den miljøforringelse, som truer os fra vort industrialiserede samfunds uønskede og utilsigtede biprodukter. Vi står jo ikke på bar bund i forureningsbekæmpelsen, men vi må nok erkende, at udviklingen er løbet fra os, og at vi derfor står med et efterslæb, som i de nærmest kommende år vil belaste både det offentlige og mange private erhvervsvirksomheders budget uforholdsmæssig hårdt.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det for at begrænse luftforureningen vil være rigtigt at stille mod benzin- og dieselmotorer med den mindst mulige udskillelse af giftige luftarter, og vi kan heller ikke blive uenige om, at oliens svovlindhold er en alvorlig forureningskilde. Så vidt jeg har forstået, forlanger bilfabrikanterne nu, at diesellole maksimalt må indeholde 0,5 pct. svovl.

Takket være vort flade landskab og den megen blæst, vi har i Danmark, er vi jo bedre stillet i henseende til luftforurening, end man er mange andre steder, men når målinger viser, at nedbøren gennem 10 år er tiltaget så meget i surhed, at det svarer til en ændring i reaktionstallet fra 6,5 til 4,5,